

Eindhoven maakt zich op voor de wedstrijd van het jaar. De verwachtingen zijn hoog, het geduld wordt eindelijk beloond. Om kwart voor vijf speelt PSV voor het kampioenschap in Amsterdam... het volk loopt er niet warm voor op deze koude december zondag. De ogen zijn namelijk gericht op de helden van Joe bar die beginnen aan hun internationale tour: Antwerpen uit. Het recreatie team van de Antwerp Phantoms met in het doel niemand minder dan hun eigen goalie Bart Rylant.

Joe bar heeft te maken met nagenoeg geen blessures en schorsingen en coach Eric de Witte belooft de fans niets minder dan een leuke pot en een goed resultaat. Moeder natuur lijkt nog even roet in het eten te gooien: Het begint te sneeuwen en de wegen worden glad. De organisatie in Antwerpen raakt lichtelijk in paniek. Alles is geregeld voor een geweldige avond ijshockey: het ijs ligt er fantastisch bij, de pers is er klaar voor, internationale scouts zijn al aanwezig en er zijn al maanden geen kaarten mee verkrijgbaar. Gelukkig wordt het groene licht op zaterdagmiddag gegeven: De wedstrijd gaat door!

We nemen jullie lezers graag mee naar de voorbereiding op deze wedstrijd. In een exclusief interview dat later te lezen zal zijn in het Eindhovens dagblad vertellen Joe bar spelers Lotte Neilen en Lukas van Dooren jullie alles over hun voorbereidingsritueel.

Lotte: Over mijn kleedkamerritueel.. nou de voorpret begon vandaag al in de bus van Frans. Daar werden tactieken alvast besproken en sticken gerammeld om te controleren of er nog goaltjes in zitten. Juriaan had nog zeker 3 goaltjes in zijn stick bijvoorbeeld. Verder snuif ik altijd een keer goed in mijn schaats, dat houdt me scherp en daarna komt natuurlijk de live-muziek van Jack, dit zorgt voor het nodige "zengevoel" voor de wedstrijd.

Lukas: De voorbereiding op elke wedstrijd is een strak autistisch ritueel. Dat begint 's middags met het inpakken van de tas, op tijd eten, de hond uitlaten, de lenzen indoen en stressen als deze weer in de

wasbak vallen. Dan de zoi op de schouder en vol goede voornemens naar de ijsbaan. Bij deze wedstrijd was er extra spanning. niet alleen omdat het een echte interland was (de vorige interland tegen Maaseik was maar net over de streep in Limburg) helemaal in het Belze achterland nog net in het Nederlandstalige deel. Wat deze wedstrijd ook nog in de voorbereiding zat was het verwerken van het emotionele verlies tegen de jeugd van Joebar. (ik denk dat ik volgende keer een veilig plekje zoek in de bank naast Twan de Vet. Als de jeugd dan wint heb ik mee gewonnen en bij verlies kan ik er niks aan doen.) De stand en de wedstrijd waren niet het ergste maar de grijns van ons menneke die de overwinning nog even in moet wrijven. Genoeg gezonde spanning dus om zeer gemotiveerd naar Antwerpen af te reizen.

In de knusse kleedkamer knalt de muziek uit de speaker van Petr (vandaag spelend met rugnummer 18 van Goalie Harm Dull). De muziek wordt stop gezet en Eric neemt het woord. Hij heeft nog een verassing in petto door de ervaren aanvaller Pieter vandaag in de defensie op te stellen. Iets wat de Phantoms vooraf niet aan zagen komen. We hebben een goed team zegt Eric, maar de Phantoms zijn tot het bot gemotiveerd. Laten we er vooral en mooie wedstrijd van maken en veel plezier hebben. Dit sluit perfect aan bij de team visie van Team Joe bar.

Onder daverend applaus betreden de Antwerpen Phantoms de baan. Joe bar is onder de indruk van de entourage in dit olympische stadion. De fans en de spelers zijn er klaar voor. Het startschot wordt gegeven en Joe bar (vandaag spelend in het rood) zoekt de aanval en al in de 3de minuut opent Koen de score namens de bezoekers. De Phantoms laten zich niet uit hun spel halen en trekken ten strijden. Toch wordt het erger voor de thuisploeg.

Het is Lotte die haar sterke spel van de afgelopen weken beloond met een doelpunt. Zelf zegt ze hier het volgende over.

Lotte: Ja de tweede goal, wat kan ik er van zeggen.... Bart was even de puck kwijt, maar ik zag 'm zo liggen, tussen de benen van Bart. Dus ik duik, richt mijn stick en schuif 'm zo tussen zijn benen door naar binnen. Hoppa, goal!

Hierna is het Koen die met zijn 2de van de avond voor de 3-0 zorgt. De thuisploeg heeft echter de steun van het publiek, en doet al snel iets terug in een ware heksenketel. Met nog 7 minuten te spelen in de eerste periode scoort Guylain de 1-3. Een ware geluidsexplosie is het gevolg vanaf de tribune en de bank. Het is duidelijk: De aanwezige toeschouwers worden hier getraakteerd op veel goals vandaag. De scheidsrechter fluit voor het einde van de periode en het ijs wordt meteen geveegd. In de kleedkamer heerst een goede sfeer: De muziek komt afwisselend uit de speaker set, en de Hollandstalige hits van Jack. Geconcentreerd blijven spelen en veelvoudig de achterlijn halen om vervolgens de vrijstaande spelers te bedienen is het advies van Eric.

De 2de periode geeft een zelfde spelbeeld als de eerste. Antwerp Phantoms proberen zich terug te knokken in de wedstrijd en Joe bar blijft aanvallen onder aanleiding van Sander, die als een Tazmaanse duivel over het ijs sprint. Sander geeft voor op de mee opgekomen Lukas die meteen op doel schiet en via de goalie scoort. Zelf zegt Lukas hier het volgende over.

Lukas: Tijdens de wedstrijd werd de verdediging goed overgenomen door de forwards. Regelmatig was ik verdwaald in het aanvalsvak en als ik dan wakker schrok en weer naar de blauwe lijn reed

stond daar steeds een aanvaller geduldig te wachten. complimenten voor het hele team dat als een echt team heeft geacteerd en, misschien ook wel door de wedstrijd tegen de junioren, ook strijdvaardig was. Voor de goal was eigenlijk niet veel kunde nodig. Ik had tijdens de rust, tijdens de pauze van het geweldige optreden van onze volkszanger Jack, eens geluisterd naar de ervaren spelers. (luisteren is trouwens bijna net zo zeldzaam voor mij als scoren). In het Spartaanse kleedlokaal werd gezegd dat de snelle spelers met de puck achter de goal zouden rijden en van daaruit de spelers voor de goal zouden bedienen. Zo gebeurde het ook precies. Sander vertrok in zijn beruchte hoogste versnelling met de puck stak aan de stick. Voor mijn gevoel stond hij al een paar minuten achter de goal te wachten toen ik aan kwam schaatsen. De pass kwam en ik raakte 'm nog ook. De puck werd door Bart gestopt en dwarrelde door de lucht. Daarna viel hij via Bart zijn rug in de goal. Met heel grootte dank aan Sander kwam mijn nummer ook op de wedstrijd sheet. (en ik zo blij als een hond met zeven)

De bezoekers blijven vervolgens rondspelen in het vak van de phantoms. Totdat Petr, er genoeg van lijkt te hebben (en er ook geen medespelers meer vrij stonden) en uithaalt. Een mooi goal als gevolg. De Phantoms blijven vechten voor iedere centimeter en Bjorn scoort voor het einde van de tweede periode de 5-2. Kortom, alles is nog mogelijk in de laatste periode.

De speech van Eric is duidelijk: alles geven en leegrijden in de laatste periode. De spelers betreden weer het veld en er gebeurt van alles: Lotte lijkt de goalie af te leiden met een merkwaardige actie, Sander beloont zijn goede spel met een ware hattrick en de speler waarvan de thuisploeg de voornaam nooit zullen weten pikt een rebound mee na een ware rush over de linkerzijde van het veld door Jack. Een aantal keren wordt het houtwerk nog geraakt door onder andere Juriaan en ook Eric en Emile waren weer dichtbij een aantal goals.

Maar terugkomend op die actie van Lotte, vragen wij haar na afloop voor de camera wat er in haar ogen nou precies gebeurde bij dat moment voor de goal.

Lotte: Ja dat moment herinner ik me nog goed. Ik wilde Bart het zicht ontnemen, dus ik ging voor hem staan, boog mijn benen lichtelijk, een beetje zoals tijdens het squaten zeg maar. Nouja, je weet wat ze zeggen 'twerkt!

De phantoms weten niet meer te scoren door goede verdedigende acties van onder meer Frans, Lukas, Pieter en Jack die zich op iedere inkomende puck storten en ook Goalie Harm die zich niet laat verassen. Het duel blijft over de gehele wedstrijd vriendelijk en de Phantoms blijken een goede maar ook zeker leuke tegenstander. De wedstrijd wordt gevierd onder het genot van een Juupke in de cafetaria die nog steeds om elf uur op zondagavond open was.

Het publiek is tevreden en wanneer men in Eindhoven en omstreken op maandagochtend vraagt wat Ajax – PSV geworden, gaat er geantwoord worden: Geen idee, maar Joe bar wint de wedstrijd in Antwerpen.

Zoals gezegd spraken wij na afloop in een exclusief interview met Lotte en Lukas. Hoe heeft bijvoorbeeld Lukas deze wedstrijd ervaren?

Lukas: Ik heb met veel plezier tegen de Phantoms gespeeld. We kregen veel ruimte en tijd om de puck te controleren. In de verdediging werd er ook goed op de puck gejaagd. Soms ook erg fysiek

maar na het duel altijd met een vriendschappelijke blik (of grijns) naar de tegenstander. Opmerkelijk was dat de mooiste valpartij niet werd gemaakt om het ijs maar in de spelersbank toen een van de Belgen in de boarding een te machtige tegenstander trof en werd teruggeworpen in de eigen spelersbank.

Het spelen tegen Bart was een aparte gewaarwording. Normaal gebeurt dat alleen tijdens de trainingen en nu was het echt op leven en dood. Gelukkig kwam tijdens de vierde periode de echte JoeBarBart weer naar boven en hebben we samen nog unne pint kunnen drinken.

In de wedstrijd nog wat verwarring als de nummer 18 "Dull" als een speer naar voren ging. In de tweede periode kwam ik er achter dat Petr speelde met de jersey van Harm. ik hoefde me dus niet schuldig te voelen als de goalie me voorbij schaatste.

Na afloop zijn er echter ook zorgen voor coach Eric de Wit. Want hoe gaat hij dit team bij elkaar houden volgend seizoen. Er zaten diverse scouts op de tribune die naar een aantal spelers uitkeken. Kunnen we volgend seizoen een aantal uitgaande transfers verwachten? Wij vroegen het aan Lotte en Lukas.

Lukas: Volgend jaar zeker weer in de JoeBar Jersey. Met trots zal ik proberen om de eer, en vooral de sfeer, van dit mooie team hoog te houden. Dit jaar mijn tweede volle seizoen en eigenlijk alleen maar spijt dat ik niet eerder deel gaan uitmaken de Joe Bar gemeenschap. Met de vele wedstrijden en evenementen van dit seizoen volop genieten en de verwachting is nog wel enkele seizoenen erbij.

Lotte: Oeh daar vraag je me wat. Ja de liefde voor Joe Bar zal zeker niet verdwijnen. Ik zal alle ijshockeyvriendjes en vriendinnetjes ook maar moeilijk kunnen missen denk ik. Maar uiteindelijk hangt allemaal een beetje af van het salaris dat ze me bij Joe Bar komend seizoen gaan bieden.

Kortom: een mooie avond, een goede wedstrijd met de punten terug naar Eindhoven maar toch ook kopzorgen voor het bestuur en de coach van team Joe Bar.